

SÒNIA GÓMEZ

THE BLACK BODY, THE BLUE MIND AND THE FLUORESCENT GUTS

© T. Liskin Pérez-Martin

 Coproducció Mercat de les Flors

Sònia Gómez ha convidat a cinc intèrprets excepcionals i amb un gran bagatge creatiu i escènic a respondre a la pregunta: “Què pensa l’intèrpret quan està actuant en escena?” La proposta per a Magí Serra, Núria Guiu, Elisa Keisanen, Guillem Mont de Palol i Pere Jou és escenificar “la representació dins de la representació”, en què Sònia Gómez busca com coreografia una trobada entre ballarins i performers. I ho farà amb un recurs híbrid de moviment que ha anomenat zoom.

La ballarina, performer i coreògrafa Sònia Gómez va estudiar a l’Institut del Teatre i l’escola P.A.R.T.S de Brussel·les. Des de l’any 2004 treballa en projectes que tenen com a eixos temàtics la construcció identitària, però també el descobriment de certes impostures socials a través de l’art i de les impostures de l’art a través del cos i la performance. Les seves peces, *Mi madre y yo*, *Experiencias con un desconocido*, etc, són muntatges multidisciplinaris que recorren un ampli ventall de llenguatges, estètiques i referències.

Direcció Sònia Gómez / **Amb la col·laboració** Núria Guiu, Magí Serra, Elisa Keisanen, Guillem Mont de Palol, Pere Jou / **Feldenkrais** Ohad Nachmani / **Disseny il·luminació** Ana Rovira / **Disseny sonor** Carlos Parra, Julian D’Avino i Rafael Cañete / **Assistència plàstica** Jorge Dutor / **Assessor artístic** Txalo Toloza / **Ajudant de direcció** Marta Crespo / **Producció executiva** Elclimamola.

Coproducció Mercat de les Flors / **Residència** Graner fàbrica de creació, WP Zimmer / **Amb el suport** Institut Ramon Llull.

**UNA
HORA
ABANS**

Sessió d’introducció a l’espectacle amb Sònia Gómez, directora i coreògrafa.
Coordina BdDansa.
Explicadansa

DISSABTE 30
D’OCTUBRE
19 H
Sala SG
Gratuit amb
inscripció prèvia
Aforament limitat

DEL 28 AL 31 D’OCTUBRE
20 H. DG 18 H
SALA MAC
90 MIN

Pots seguir l’activitat en streaming al canal de YouTube del Mercat de les Flors

FES CLIC

Sònia Gómez és ballarina i coreògrafa amb un recorregut de vora 20 anys entorn la creació i la interpretació. A principis de gener de 2020 comença una investigació a Bèlgica (Al centre WPzimmer) que desemboca en *The black body, the blue mind and the fluorescent guts*, una coproducció del Mercat de les Flors.

Què és *The black body, the blue mind and the fluorescent guts*?

És un espectacle. Cada cop que hi ha un espectacle ens plantegem quin espectacle és, quina idea hi ha de fons, quin concepte. Jo volia compartir aquest espai: enfrontar-se a fer un espectacle. Una pregunta inicial: "Què pensa l'interpret quan està ballant a escena". M'agrada molt el concepte de biopic i tot el treball autobiogràfic: saber-ne més dels intèrprets en tant que persones, del seu tarannà i la seva energia.

Com ha estat el treball amb aquests cinc intèrprets?

Vaig començar el projecte amb una idea de moviment, perquè sempre he estat entre la dansa i la performativitat, sempre he estat allà: no he deixat mai de ballar. El fet de presentar aquests dos cossos, el cos performatiu i el cos de la dansa, era interessant també en relació amb els intèrprets: hi ha perfils més de cos, de dansa i coreografia i altres que venen d'un treball més performatiu. Els vaig proposar un punt de partida d'un moviment molt definit. Una part del procés ha estat trobar aquest moviment dins de les cinc diferències. La partitura de moviments funciona com un punt de partida en comú, però cada intèrpret ha hagut de trobar el gaudi d'aquesta dansa. Potser és una aproximació una mica romàntica, fer un espectacle de dansa (de ball i no de coreografia) mantenint la joia per la dansa.

Apareixia també la idea de fer un espectacle dins d'un espectacle. Ens hem preguntat què no s'ensenya normalment a un espectacle, què es comparteix i què no amb el públic. Aquesta part ha estat la més complexa, a escala pràctica hi havia moments d'assaig que no sabíem si érem dins o fora de l'espectacle. Dins de tota aquesta complexitat volíem generar un espai perquè l'interpret estés el més còmode possible (tot i que en realitat és un impossible), hem buscat un estat de calma i benestar, respectant els temps de trobada i de composició amb els altres. Però el focus seguia essent el mateix: fer un espectacle. Alhora, aquest espectacle ja s'estava construint.

A nivell de preparació hem fet una feina interna, a través de les ensenyances d'Ohad Nachmani, del mètode Feldenkrais. Aquest treball intern el vam fer per després treballar en una eina que hem anomenat *Ente*. Aquesta és una part del cos que s'activa, que es mou, que és independent per si mateix i que és capaç d'expressar les seves pròpies possibilitats de dansa, ball i sensació. La resta del cos funciona com a contrapunt. Aquesta preparació interna i sana ens va ajudar a treballar amb *l'Ente*. De vegades fer un espectacle és malaltís i obsessiu, hi ha patiment. Part de la proposta era estar bé en aquesta construcció.

Llavors aquest "patir" no ha format part del procés?

Jo m'he preguntat molt sobre com dirigir o com no dirigir. He insistit molt en algunes pautes de moviment i paraula, hi ha hagut una certa direcció, però en realitat els intèrprets estan habitant el buit, un espai cru i obert. Més tard vaig adonar-me'n que aquest espai obert és una via d'entrada al treball amb la intuïció, tant per als intèrprets com per mi.

Així que no hi ha hagut una homogeneïtzació dels cossos a escena?

Potser d'aquí un temps podria passar. Però sí que hi han intercanviat coses i de fet hi ha materials que ha creat un i ara l'activa un altre. Hi ha una espècie de convivència tranquil·la, sempre estan proposant i composant, és un nivell de concentració i estat alt, és bastant físic i també amb adrenalina. És molt difícil el que fan i al haver-hi aquest benestar, aquesta calma, aquesta tranquil·litat, aquesta generositat i disposició per estar i ser-hi, no es veu la dificultat que hi ha darrere. He pensat en gent que duia hores de rodatge i que tenen un amor incondicional per l'art escènic, aquest biopic és això, orgull i reivindicació del que fem.

Biopic i partitura de moviment: em recorda el teu solo *Bailarina*.

Si no hagués fet *Bailarina*, no estaria fent això segurament. Ho diu molta gent, un projecte et porta a un altre. *Bailarina* va ser molt interessant i intens, després de deu anys fent-la em vaig preguntar, "i ara què faig?". Vaig plantejar-me què passa quan el cos ja no té la força, ni la gana, ni la ràbia i vaig començar a fer-me preguntes bàsiques d'aquest ofici. A *Bailarina* no hi ha grans idees, no és espectacular, no és moltes coses que se suposa que ha de ser un espectacle. Llavors em pregunto, si no és això què és?

Xavier Manubens

PROPERES ESPECTACLES

4 i 5 de novembre
NÚRIA GUIU
Spiritual Boyfriends

12 i 13 de novembre
NÚRIA GUIU
Likes

Del 4 al 7 de novembre
HACER HISTORIA(S).VOL 4
Quim Bigas, Júlia Rubies,
Juan Navarro i Oscar
Cornago, Sergi Fàustino,
Mercedes Recacha i
Viviane Calvitti,
Diana Szeinblum i
Núria Guiu

Del 16 al 22 novembre
ELPETIT
Compagnie Act 2,
Colectivo Terrón,
Dybwikdans,
Zig Zag Danza

Més informació a mercatflors.cat

CONSORCI FORMAT PER

AMB EL SUPORT DE

MITJANS COL-LABORADORS

COL-LABOREN

EN XARXA AMB ELS PROJECTES EUROPEUS

